

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 521

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 31 decembrie 1998

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
259.	1-3	969.	7
485.	3		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
188.	4-6		
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
963.		988.	8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — În temeiul art. 114 alin. (1) din Constituție, Guvernul este abilitat ca, de la data intrării în vigoare a prezentei legi și până la reluarea lucrărilor Parlamentului în prima sesiune ordinară a anului 1999, să emită ordonanțe în următoarele domenii:

1. Ratificarea unor acorduri internaționale privind credite externe acordate României, transportul internațional, navigația pe Dunăre, Programul Național PHARE pe anul 1998:

a) ratificarea Acordului de împrumut dintre România și B.I.R.D., în valoare de 5 milioane dolari S.U.A., destinat finanțării proiectului privind patrimoniul cultural;

b) ratificarea Acordului de împrumut dintre România și B.I.R.D., în valoare de 10 milioane dolari S.U.A., destinat finanțării proiectului privind Fondul român de dezvoltare socială;

c) ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Fondul de Dezvoltare Socială al Consiliului Europei, în valoare de 2,5 milioane dolari S.U.A., destinat finanțării proiectului privind extinderea căminului-spital Gura Ocniței;

d) ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Fondul de Dezvoltare Socială al Consiliului Europei pentru sprijinirea regiunilor afectate de inundațiile din ultima perioadă;

e) majorarea cotei de participare a României la Fondul Monetar Internațional;

f) aprobarea plafonului de îndatorare publică externă pentru anul 1999;

g) ratificarea Actului Final al Convenției Diplomatice privind Protocolul care armonizează Convenția internațională

de cooperare pentru siguranța navigației aeriene EUROCONTROL din 13 decembrie 1960, după efectuarea unor modificări (Bruxelles, 27 iunie 1997), și a Protocolului privind trecerea de la regimul Acordului multilateral privind tarifele de rută din 12 februarie 1981 la regimul anexei nr. IV — „Dispoziții privind sistemul comun de tarife de rută” — a Convenției internaționale privind cooperarea pentru siguranța navigației aeriene EUROCONTROL, armonizată prin Protocolul deschis spre semnare la Bruxelles în 1997;

h) ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Europeană de Investiții și Societatea Națională a Căilor Ferate Române (S.N.C.F.R.) pentru finanțarea Proiectului de modernizare a căilor ferate, semnat la Luxembourg și la București la 30 iunie 1998;

i) ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Europeană de Investiții și Regia Autonomă „Administrația Națională a Drumurilor din România” (AND) pentru finanțarea Proiectului de reabilitare a drumurilor, etapa a III-a, semnat la Luxembourg la 21 iulie 1998 și la București la 24 iulie 1998;

j) ratificarea Acordului multilateral de bază privind transportul internațional pentru dezvoltarea Coridorului Europa-Caucaz-Asia, adoptat la Baku la 8 septembrie 1998;

k) ratificarea Protocolului adițional din 26 martie 1998 la Convenția privind regimul navigației pe Dunăre din august 1948, semnat la Budapesta;

l) ratificarea Acordului sub formă de schimb de scrisori modificând Acordul sub formă de schimb de scrisori dintre România și Comunitatea Europeană privind stabilirea reciprocă de contingente tarifare pentru anumite vinuri;

m) ratificarea Deciziei Consiliului de Asociere dintre România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, privind amendarea Protocolului nr. 4 la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, precum și pentru ratificarea versiunii în limba română a paragrafului 6 al art. 15 din același protocol;

n) ratificarea Protocolului adițional nr. 7 la Acordul Central European de Comerț Liber, care modifică Protocolul nr. 7 al Acordului Central European de Comerț Liber referitor la definirea noțiunii de *produce origine* și la metodele de cooperare administrativă și pentru rectificarea versiunii în limba română a paragrafului 6 al art. 15 din același protocol;

o) ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul S.U.A. privind cooperarea în domeniul contracarării, proliferării armelor de distrugere în masă și promovarea relațiilor militare și de apărare;

p) ratificarea Acordului dintre guvernele statelor participante la Cooperarea Economică a Mării Negre (C.E.M.N.) de colaborare, intervenție și răspunsul de urgență la dezastre naturale și provocate de om;

q) ratificarea Memorandumului financiar privind Programul național PHARE pentru România pe anul 1998, semnat la Bruxelles la 20 octombrie 1998;

r) declararea municipiului Sibiu și a zonei înconjurătoare ca obiectiv de interes național.

2. Finanțe, contabilitate, taxe și impozite:

a) modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte, în sensul reasezării acestora;

b) impunerea veniturilor instituțiilor financiare;

c) organizarea și funcționarea controlului financiar-fiscal și activitatea de audit financiar;

d) completarea prevederilor art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată,

aprobată și modificată prin Legea nr. 130/1992, republicată și cu modificările ulterioare, cu Regia Autonomă „Administrația Națională a Drumurilor din România“;

e) modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 83/1998 privind impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice și juridice nerezidente, referitor la persoanele juridice participante la realizarea obiectivului „Centrala nuclearelectrică Cernavodă“;

f) modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 29/1994 privind constituirea și utilizarea Fondului special pentru dezvoltarea sistemului energetic, aprobată prin Legea nr. 136/1994, cu modificările ulterioare;

g) modificarea Legii nr. 105/1997 pentru soluționarea obiecțiilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate și aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor;

h) accelerarea procedurilor de utilizare a creditelor externe garantate de stat în lucrările de infrastructură;

i) completarea Ordonanței Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar, aprobată și modificată prin Legea nr. 106/1995, cu modificările și completările ulterioare, în sensul reglementării posibilității de efectuare a cheltuielilor pentru acțiunile de protocol ale Ministerului Justiției din veniturile încasate din timbrul judiciar, precum și a folosirii acestor venituri pentru construirea și cumpărarea de locuințe de serviticiu;

j) modificarea Ordonanței Guvernului nr. 63/1994 privind actualizarea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile și instituțiile publice, aprobată și modificată prin Legea nr. 13/1995, cu modificările ulterioare;

k) constituirea fondurilor de garantare;

l) unele reglementări privind taxele de timbru.

3. Accelerarea procesului de privatizare a unor societăți comerciale mari din domeniul industriei:

– reglementarea unor măsuri privind scoaterea din funcțiune a unor mijloace fixe uzate fizic sau moral, neamortizate integral, ale agenților economici din domeniul industriei.

4. Producție militară:

a) măsuri de reglementare în domeniul producției militare;

b) modificarea Legii nr. 18/1996 privind paza obiectivelor, bunurilor și valorilor, cu modificările ulterioare, în sensul ca, printre unitățile bugetare ce beneficiază de pază cu efective de jandarmi, exceptate de la plată, să fie incluse și unitățile producătoare de tehnică militară.

5. Standardizare:

– modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 38/1998 privind acreditarea și infrastructura pentru evaluarea conformității.

6. Politici de susținere financiară a producătorilor agricoli prin:

a) modificarea Legii nr. 165/1998 privind constituirea la dispoziția Ministerului Agriculturii și Alimentației a fondului pentru finanțarea cheltuielilor aferente lucrărilor agricole din sectorul vegetal și a celor pentru creșterea animalelor, în perioada 1998–2000;

b) aprobarea primei la export la grâu și porumb boabe;

c) prelungirea termenului de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 50/1998 privind aprobarea primei de 200 lei/kg la cumpărarea grâului din recolta anului 1998 pentru panificație, destinat consumului intern, societăților comerciale de morărit și/sau panificație, cu modificările ulterioare;

d) instituirea sistemului de cupoane pentru agricultori în anul 1999;

e) sprijinirea de către stat a producătorilor agricoli pentru achiziționarea de tractoare, combine, mașini, utilaje și instalații pentru agricultură din producția internă;

f) reeșalonarea datoriilor producătorilor agricoli;

g) completarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, aprobată prin Legea nr. 126/1994;

h) completarea Ordonanței Guvernului nr. 42/1995 privind producția de produse alimentare destinate comerțului, aprobată și modificată prin Legea nr. 123/1995.

7. Transporturi:

a) constituirea, organizarea și funcționarea Serviciului Public de Radiocomunicații Navale de Apel, Pericol și Salvare;

b) constituirea și utilizarea Fondului special al porturilor, porturilor, administrarea porturilor, serviciilor în porturi;

c) unele măsuri specifice pentru asigurarea resurselor Fondului special al drumurilor publice și executarea silită a creanțelor la bugetul acestui fond;

d) acordarea unor facilități agenților economici din domeniul transporturilor, la scoaterea din funcțiune a mijloacelor fixe uzate fizic sau moral, neamortizate integral.

8. Lucrări publice și amenajarea teritoriului:

a) modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, aprobată și modificată prin Legea nr. 82/1995, republicată;

b) programul prioritar de construcție a autostrăzilor din România;

c) constituirea și utilizarea Fondului special pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor și instalațiilor industriale, al exploziilor mari la suprafață și subteran și al accidentelor chimice;

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE LUPU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 22 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ULM NICOLAE SPINEANU

București, 31 decembrie 1998.
Nr. 259.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind abilitarea Guvernului
de a emite ordonanțe**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

București, 30 decembrie 1998.
Nr. 485.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

referitoare la constituționalitatea Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe

Curtea Constituțională a fost sesizată în vederea declanșării controlului de constituționalitate, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. a) din Constituție, asupra Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe. Sesizarea este semnată de un grup de 54 de deputați, și anume: Adrian Năstase, Miron Tudor Mitrea, Acsinte Gaspar, Florian Bercea, Gheorghe Vâlceanu, Neculai Grigoraș, Gheorghe Romeo Leonard Cazan, Marin Cristea, Ion Honcescu, Hildegard Puwak, Petru Bejinariu, Nicolae Napoleon Antonescu, Alexandru Albu, Vasile Panteliuc, Marina Ionescu, Vasile Căndea, Nicu Ioniță, Alexandru Lăpușan, Daniela Bartoș, Petre Naidin, Viorica Afrăsinei, Gheorghe Ana, Romulus Neagu, Traian Sabău, Mihai Nicolescu, Dumitru Popescu, Eugen Nicolicea, Ion Munteanu, Victor Neagu, Gheorghe Ionescu, Florian Serac, Ion Pîrgaru, Ioan Bivolaru, Dumitru Buzatu, Ovidiu Șincai, Gheorghe Ana, Ecaterina Andronescu, Ion Giurescu, Petru Șerban Mihăilescu, Gabriel Bivolaru, Marian Ianculescu, Gheorghe Oană, Romulus Ion Moucha, Carmen Dumitriu, Victor Traian Mișu, Mihai Hlinschi, Simion Darie, Matei-Agaton Dan, Dan Nica, Viorel Hrebenciuc, Radu Liviu Bara, Gheorghe Marin, Vasile Stan și Alexandru Stănescu.

Sesizarea constituie obiectul Dosarului nr. 186A/1998.

I. În considerațiile generale ale sesizării se arată că, în ședința din data de 22 decembrie 1998, Camera Deputaților a dezbătut și adoptat în procedură de urgență proiectul de Lege privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, într-o redactare diferită de cea aprobată de Senat, cu privire la art. 1 pct. 1 lit. r), art. 1 pct. 2 lit. l) și la art. 1 pct. 7 lit. b). Pentru medierea textelor în divergență între cele două Camere a fost inițiată procedura prevăzută la art. 76 alin. (1) din Constituție. Comisia de mediere, întrunită la sediul Camerei Deputaților, a depus raportul de mediere, în urma examinării textelor în divergență.

Autorii sesizării arată în continuare că, fără ca raportul Comisiei de mediere să fi fost înscris, în prealabil, pe ordinea de zi și să fi fost distribuit deputaților, președintele de ședință a dat cuvântul unui deputat, membru al Comisiei de mediere, pentru prezentarea raportului. Ulterior, la intervențiile unor deputați din opoziție, după cum se arată în sesizare, „președintele de ședință a supus votului Camerei înscrisul pe ordinea de zi a raportului de mediere, însă nu a luat măsurile necesare pentru ca acesta să fie distribuit deputaților“.

Potrivit susținerilor autorilor sesizării, faptul că în raportul Comisiei de mediere au fost incluse textele care au fost discutate și adoptate cu prilejul dezbaterii proiectului de lege nu înlătură procedura regulamentară privind dezbaterile raportului și dreptul deputaților de a avea un alt punct de vedere în această fază, în special al celor care nu au fost prezenți la dezbaterile proiectului de lege, dar au luat parte la ședință în timpul discutării raportului de mediere. Din acest punct de vedere, se apreciază că, pentru a putea participa la discuții și la luarea deciziilor în cunoștință de cauză, „era absolut necesar ca raportul Comisiei de mediere să fi fost difuzat, în prealabil, tuturor deputaților. Omitându-se această cerință regulamentară, s-a ajuns la înlăturarea de la vot a unor deputați care nu au fost de acord să-și exprime votul atâta timp cât nu aveau cunoștință despre conținutul raportului“.

II. Aspectele de neconstituționalitate asupra cărora Curtea a fost sesizată sunt următoarele:

1. Se consideră, mai întâi, că au fost „încălcate prevederile art. 66 alin. (1) din Constituție, în exercitarea dreptului de vot deputații exprimând opțiunea politică a alegătorilor“.

Sub raportul problemelor de constituționalitate a legii, în sesizare se invocă și prevederile art. 64 din Constituție, potrivit cărora Camera Deputaților și Senatul adoptă legi, hotărâri și moțiuni, în prezența majorității membrilor. Totodată, se susține că, din modul în care s-a desfășurat ședința Camerei Deputaților, rezultă că s-au încălcat prevederile art. 76 alin. (1) din Constituție, conform cărora, „dacă una din Camere adoptă un proiect de lege sau o propunere legislativă într-o redactare diferită de cea aprobată de cealaltă Cameră, președinții Camerelor vor iniția, prin intermediul unei comisii paritare, procedura de mediere“.

Această încălcare a prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituție rezultă, în opinia autorilor sesizării, din nerespectarea procedurii de mediere la care face trimitere art. 120 alin. 4 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat*), text ce prevede că raportul de mediere se dezbate potrivit procedurii stabilite la art. 78–100 din acest regulament. În acest sens, în sesizare se face trimitere și la art. 88 alin. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților, conform căruia „raportul comisiei însărcinate să examineze o inițiativă legislativă se difuzează, prin grija Biroului permanent, deputaților, cerință care s-a omis, așa cum rezultă și din stenograma ședinței Camerei Deputaților în care s-a dezbătut raportul Comisiei de mediere“.

2. De asemenea, autorii sesizării arată că, întrucât nu au înțeles să participe la dezbaterile raportului Comisiei de mediere, atâta timp cât acesta nu a fost difuzat, deputații din grupurile parlamentare ale P.D.S.R., P.R.M. și P.U.N.R. au părăsit sala de ședință. Or, în aceste împrejurări, președintele de ședință avea obligația să verifice dacă este întrunită condiția constituțională de cvorum. În legătură cu aceasta în sesizare se face referire la deciziile nr. 4/1994 și nr. 46/1994 ale Curții Constituționale, prin care s-a statuat:

— „Constituționalitatea condiției de cvorum și rezultatul votului se apreciază în momente deosebite ale procedurii legislative parlamentare“;

— „Cvorumul și votul nu pot fi confundate, cel dintâi precedându-l pe cel de-al doilea“;

— „Cvorumul nu rezultă numai din numărul parlamentarilor care au participat la vot, ci și din cel al parlamentarilor efectiv prezenți, cvorumul legal de ședință fiind o condiție de prezență imediată înaintea votării, diferită, deci, de vot“.

3. În final, autorii sesizării arată că, după discutarea și votarea fiecărui text în divergență, președintele de ședință trebuia să supună aprobării Camerei Deputaților raportul în ansamblul său. Întrucât raportul nu a fost aprobat în integralitatea sa, deci nu s-au respectat procedurile constituționale de adoptare a legii, se consideră că „legea nu a fost votată și adoptată și, ca atare, nu poate fi trimisă spre promulgare Președintelui României“.

În conformitate cu art. 19 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, s-a solicitat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului să comunice punctele lor de vedere cu privire la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe.

*) Regulamentul Camerei Deputaților a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 14 martie 1996.

În punctul de vedere al Guvernului, comunicat prin adresa nr. 5/7.144/R.V. din 28 decembrie 1998, se arată, în esență, următoarele:

În legătură cu susținerea că s-ar fi încălcat prevederile art. 76 alin. (1) din Constituție, se apreciază că aspectele semnificate de autorii sesizării de neconstituționalitate, respectiv difuzarea raportului de mediere și adoptarea în ansamblul său, nu sunt prevăzute în Constituție, ci în Regulamentul Camerei Deputaților, ceea ce înseamnă că se poate discuta cel mult despre unele abateri de la litera regulamentului și despre efectele acestora, iar nu despre neconstituționalitate. Totodată se susține că și procedura parlamentară, deși prezintă unele particularități față de procedurile de judecată, rămâne tot „o procedură supusă principiului general, potrivit căruia încălcarea unei norme de procedură trebuie sancționată dacă se dovedește o vătămare”. În consecință, se apreciază că, „în condițiile în care se constată că au fost respectate dispozițiile art. 76 alin. (1) care impun inițierea procedurii de mediere, prin intermediul unei comisii paritare, faptul că nu a fost difuzat raportul de mediere și că nu a fost adoptat în ansamblul lui nu este de natură să invalideze adoptarea legii, din moment ce este vorba de simple abateri de la regulamentul, prin care nu s-a produs nici o vătămare sau încălcare a principiilor constituționale”.

Referitor la susținerea din sesizare că s-ar fi încălcat art. 66 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia „deputații și senatorii sunt în serviciul poporului”, se apreciază că acest text general nu are, practic, legătură directă cu procedura de mediere.

De asemenea, se apreciază că „nu se poate susține că deputații care nu au fost prezenți la dezbateri nu aveau posibilitatea de a vota raportul de mediere în cunoștință de cauză, deoarece raportul Comisiei juridice a fost difuzat tuturor deputaților; raportul Comisiei de mediere a fost prezentat oral, în sensul că în Comisia de mediere s-a decis să se adopte textele votate de Camera Deputaților, propuse în raportul Comisiei juridice”. Totodată, se arată în punctul de vedere al Guvernului, „din analiza textelor constituționale și a celor din regulamentul nu rezultă că forma scrisă a raportului este cerută *ad validitatem*, esențial fiind ca textele în divergență să fie discutate în Comisia de mediere și votate în această comisie, urmând a fi prezentată plenului forma decisă de comun acord în Comisia de mediere. De altfel, ulterior, a fost întocmit și raportul în forma scrisă (*instrumentum*)”.

În ceea ce privește omisiunea de a supune aprobării Camerei Deputaților raportul în ansamblul său, se arată că „autorii sesizării de neconstituționalitate nu mai invocă nici un text special din Constituție, din care să rezulte că o asemenea omisiune ar fi de natură să invalideze procedura de adoptare a legii. Totodată nu se vede în ce ar consta «vătămarea», din moment ce fiecare text supus medierii a fost votat”. Se mai arată, în continuare, că „practic textele în discuție au fost votate de 3 ori (o dată când s-a discutat legea pe articole, apoi când a fost votată legea în varianta propusă de Camera Deputaților și, în sfârșit, când s-a discutat raportul de mediere)”.

Referitor la condiția de cvorum, potrivit punctului de vedere al Guvernului, „autorii sesizării de neconstituționalitate nu au făcut dovada faptului că această condiție nu mai era îndeplinită după retragerea de la dezbateri a deputaților din grupurile parlamentare P.D.S.R., P.R.M., P.U.N.R.”

La solicitarea Curții Constituționale, secretarul general al Camerei Deputaților a înaintat, prin adresa nr. XVII/1/763 din 24 decembrie 1998, copii certificate de pe lista de prezență a deputaților la ședința din ziua de 22 decembrie 1998 și de pe lista conținând consemnările la apelul nominal din aceeași ședință.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

având în vedere obiecția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată, stenograma ședinței Camerei Deputaților din 22 decembrie 1998, raportul Comisiei de mediere, lista de prezență a deputaților la ședința din ziua de 22 decembrie 1998, lista conținând consemnările la apelul nominal din aceeași ședință, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, prevederile Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, lege care face obiectul sesizării, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională, fiind legal sesizată, este competentă să soluționeze obiecția de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 144 lit. a) din Constituție și ale art. 17 și următoarele din Legea nr. 47/1992, republicată.

Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate a Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe are în vedere constituționalitatea extrinsecă a acesteia, invocându-se, în exclusivitate, nerespectarea procedurii de adoptare a legii.

I. Astfel în motivarea sesizării se susține că au fost încălcate dispozițiile constituționale cuprinse la art. 64, potrivit căroră „Camera Deputaților și Senatul adoptă legi, hotărâri și moțiuni, în prezența majorității membrilor”; art. 66 alin. (1), care stabilesc că, „în exercitarea mandatului, deputații și senatorii sunt în serviciul poporului”; art. 76 alin. (1), care prevăd că, „dacă una din Camere adoptă un proiect de lege sau o propunere legislativă într-o redactare diferită de cea aprobată de cealaltă Cameră, președinții Camerelor vor iniția, prin intermediul unei comisii paritare, procedura de mediere”.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc aspecte de ordin procedural, în legătură cu faptul că raportul Comisiei de mediere nu s-a difuzat, în prealabil, deputaților, autorii obiecției evocă și încălcarea prevederilor art. 88 alin. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților, conform căroră „raportul se transmite Biroului permanent, care va asigura multiplicarea și difuzarea acestuia Guvernului, deputaților și inițiatorilor, cu respectarea termenului prevăzut la art. 64 alin. 2”.

Examinând obiecția privind neconstituționalitatea Legii pentru abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, Curtea urmează să țină seama de dispozițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căroră sunt neconstituționale acele prevederi care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției.

Verificarea constituționalității externe (extrinseci) a unei legi presupune compararea ei cu formele de adoptare a legilor prevăzute de Constituție. Așadar, în acest caz, controlul de constituționalitate constă în verificarea îndeplinirii, în mod efectiv, a condițiilor de ordin constituțional pentru adoptarea actului examinat.

Din acest punct de vedere, Curtea reține că obiecția de neconstituționalitate a Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe pune alături, și pe același plan, condiții de aprobare a legii prevăzute în Constituție, cât și condiții care sunt prevăzute numai în Regulamentul Camerei Deputaților.

Or, prin natura sa, Constituția conține doar cele mai importante norme privind procedura de adoptare a legilor, norme a căror nerespectare conduce la posibilitatea constatării neconstituționalității extrinseci a legii. De aceea, dacă legiuitorul nu încalcă aceste dispoziții constituționale, legitimitatea dispoziției legale controlate nu poate fi negată.

II. 1. Analizând criticile de neconstituționalitate în ceea ce privește art. 66 alin. (1) din Constituție, Curtea Constituțională constată că acest text nu are nici o legătură cu procedura adoptării legilor și nici cu conținutul legii în cauză, întrucât se referă la mandatul reprezentativ al deputaților și al senatorilor.

2. Cu privire la art. 64 din Constituție, pe care autorii sesizării îl evocă fără a menționa explicit că a fost încălcat, se constată că acesta este, într-adevăr, un text care vizează procedura de adoptare a legilor, a hotărârilor și a moțiunilor, stabilind cvorumul legal pentru adoptarea lor.

Din examinarea stenogramei lucrărilor Camerei Deputaților din ziua de 22 decembrie 1998 rezultă că a fost îndeplinit cvorumul legal, întrucât votarea primului punct al raportului Comisiei de mediere a avut loc înainte ca grupurile parlamentare ale P.D.S.R., P.R.M. și P.U.N.R. să părăsească sala. Or, din examinarea listelor de prezență, transmise de Camera Deputaților, reiese că erau prezenți, inițial, 300 de deputați. Iar, ulterior, la apelul nominal, s-a constatat din nou existența cvorumului legal. Îndeplinirea condiției constituționale de cvorum, la votarea pct. 2 și 3 ale raportului Comisiei de mediere, rezultă din adăugarea voturilor exprimate și a numărului de deputați prezenți în sală, care nu au votat, așa cum reiese din consemnările stenogramei. În acest sens, președintele de ședință a menționat, astfel cum rezultă, de asemenea, din stenogramă, că, referitor la pct. 2 al raportului Comisiei de mediere, au fost exprimate 168 de voturi pentru, nici un vot împotriva și 6 abțineri, precum și că în sală mai erau prezenți încă 15 deputați care nu au votat. Cu privire la pct. 3, s-a consemnat în stenogramă că au fost exprimate 168 de voturi pentru, în Camera mai fiind prezenți și alți 6 deputați care nu au votat, considerându-se, astfel, îndeplinită condiția de cvorum.

3. În legătură cu faptul că la votarea pct. 2 și 3 din raportul Comisiei de mediere au fost prezenți în sală, conform stenogramei, și deputați care nu au votat, se reține că, prin Decizia nr. 4 din 11 ianuarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 13 ianuarie 1994, Curtea Constituțională s-a pronunțat în sensul că neparticiparea la vot „poate fi analizată doar în condițiile în care cvorumul este întrunit și deci Camerele Parlamentului pot trece în mod constituțional și regulamentar la votarea oricărui act“, precum și că abținerea unui parlamentar de la exprimarea unei opțiuni, cu toate că este prezent în momentul votării, „nu poate avea nici un efect asupra validității votului Camerei Deputaților și cu atât mai mult asupra constituționalității lui“.

4. Susținerea potrivit căreia la adoptarea legii ar fi fost încălcate dispozițiile art. 76 alin. (1) din Constituție, care se referă la inițierea procedurii de mediere, este neîntemeiată. În mod indiscutabil, această procedură a fost inițiată și s-a desfășurat în conformitate cu prevederile acestui text constituțional, fapt de altfel necontestat de autorii sesizării, adoptându-se raportul a cărui modalitate de aprobare în plenum Camerei Deputaților reprezintă însuși motivul principal al criticii de neconstituționalitate a Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe.

Nerespectarea unor norme ale procedurii de mediere cuprinse numai în Regulamentul Camerei Deputaților, cum

este și faptul nedifuzării raportului de mediere înaintea debaterii acestuia, nu este de natură să conducă la concluzia că s-au încălcat norme constituționale.

Curtea reține, de altfel, în legătură cu acest aspect, că raportul Comisiei de mediere a fost citit în plenum Camerei Deputaților înainte de a fi supus votului, astfel cum reiese din stenogramă. Rezultă deci că deputații prezenți au votat în cunoștință de cauză.

5. Referitor la susținerea potrivit căreia legea nu a fost votată și adoptată, întrucât, după votarea fiecărui text în divergență cuprins în raportul Comisiei de mediere, acest raport nu a mai fost supus votării în ansamblul său, Curtea constată că această insuficiență procedurală nu este de natură să afecteze constituționalitatea legii, întrucât norma procedurală privind modalitatea votării raportului nu este de natură constituțională.

În ceea ce privește faptul că, după părăsirea sălii de ședință de către grupurile parlamentare ale P.D.S.R., P.R.M. și P.U.N.R., președintele de ședință avea obligația să verifice în ce măsură condiția constituțională de cvorum era întrunită, se reține că și această susținere vizează tot aspecte de nivel regulamentar, iar nu constituțional. Astfel art. 127 alin. 3 din Regulamentul Camerei Deputaților prevede că „persoana care conduce lucrările Camerei este obligată să precizeze dacă este întrunit cvorumul legal și să anunțe ordinea de zi“. Totodată art. 128 alin. 2 din același regulament prevede că „în timpul ședințelor, liderii grupurilor parlamentare pot cere președintelui Camerei verificarea întrunirii cvorumului, iar președintele va proceda la verificarea acestuia“. Din examinarea stenogramei lucrărilor Curtea reține că era îndeplinit cvorumul legal prevăzut de Constituție înainte ca grupurile parlamentare menționate să părăsească ședința, iar ulterior nu s-a cerut verificarea cvorumului conform Regulamentului Camerei Deputaților.

Față de cele expuse, urmează a se constata că Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședințele separate din 22 decembrie 1998, este constituțională.

Criticile în sensul căroră, în legătură cu votarea raportului Comisiei de mediere, s-ar fi încălcat unele dispoziții procedurale care sunt prevăzute exclusiv în Regulamentul Camerei Deputaților, fără a afecta însă condițiile prevăzute de Constituție pentru adoptarea legii de către Parlament, nu intră sub incidența contenciosului constituțional.

Având în vedere considerentele expuse, prevederile art. 64, ale art. 66 alin. (1), ale art. 76 alin. (1) și ale art. 144 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 2 alin. (2), ale art. 17 și următoarele din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe a fost adoptată cu respectarea dispozițiilor constituționale.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 29 decembrie 1998, cu participarea domnilor: Lucian Mihaie, președinte, Costică Bulai, Constantin Doldur, Kozsokár Gábor, Ioan Muraru, Nicolae Popa, Lucian Stângu, Florin Bucur Vasilescu, Romul Petru Vonica, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

București, 29 decembrie 1998.
Nr. 188.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Atragerea în exploatare a zăcămintului de minereu de fier Cacova Ierii, perioada 1998—2002,
județul Cluj“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Atragerea în exploatare a zăcămintului de minereu de fier Cacova Ierii, perioada 1998—2002, județul Cluj“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din surse proprii, din credite bancare, din alte fonduri legal constituite cu această destinație și, în completare, de la bugetul de stat, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
p. Ministrul industriei și comerțului,
Nicolae Stăiculescu,
secretar de stat
p. Ministrul lucrărilor publice și amenajării teritoriului,
László Borbély,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 23 decembrie 1998.
Nr. 963.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

**privind prelungirea mandatului directorului adjunct al proiectului
„Calea Ferată Trans-Europeană (TER)“ din cadrul Acordului dintre Comisia Economică
pentru Europa a Națiunilor Unite (C.E.E./O.N.U.) și guvernele participante
privind fondul de cooperare și creditare, semnat la Geneva la 17 decembrie 1992**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Mandatul domnului Mircea Lupescu, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 37/1993 și prelungit prin Hotărârea Guvernului nr. 74/1995 și prin Hotărârea Guvernului nr. 252/1997, se prelungește cu încă un an, respectiv pe perioada 1 ianuarie 1999 — 31 decembrie 1999, în calitate de director adjunct al proiectului „Calea Ferată Trans-Europeană (TER)“, cu biroul central la Budapesta, din cadrul Acordului dintre Comisia Economică pentru Europa a Națiunilor Unite (C.E.E./O.N.U.) și guver-

nele participante privind fondul de cooperare și creditare, semnat la Geneva la 17 decembrie 1992.

Art. 2. — Cheltuielile reprezentând salariul și celelalte drepturi ale domnului Mircea Lupescu, stabilite de reglementările în vigoare pentru funcția cu care a fost asimilat, vor fi suportate de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.“ — S.A., în limita bugetului de venituri și cheltuieli aprobat.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu
Ministrul afacerilor externe,
Andrei Pleșu,
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 23 decembrie 1998.
Nr. 969.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Reabilitarea sistemului de producere a energiei termice în U.P.E.E.T. Botoșani, județul Botoșani“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitarea sistemului de producere a energiei termice în U.P.E.E.T. Botoșani, județul Botoșani“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din surse proprii, din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu aceeași destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Vlad Roșca
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 29 decembrie 1998.
Nr. 988.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.